

господаркѣ. *Л. Д. 1874 р. 115.* **Застѣгане** с. с. Ранно-то застигане за работа добитакъ и ранно-то загойване у говеда-та не са съгласавать никакъ. *Л. Д. 1876 р. 48.*

Застѣлка с. ж. занавѣсъ: (*Слѣнце-то*) тамъ, дѣто грѣе и лъщи, веднага ся затуля, като да е теглена прѣдъ него нѣкоя застѣлка. *Л. Д. 1872 р. 117.*

Застѣнѣ м. св. застыну. **Застѣвамъ** **Застѣнвамъ** м. дл. застываю: Той видѣ жена, като че въ скоро едно движение застинала и окаменѣла (*увидѣлъ женщину, казалось, застывшую и окаменѣвшую*). *Тб. 52.* Съ запыране-то на послѣдна-та капка на кръвта застынва и душа и мисль. *Рш. 107.*

Застойнѣ пр. 1) стоящій: Застойна-та вода ся покваря и усмръдява. *П. 14.* 2) отсталый: Цивилизація-та, коя-то ся мѣнява, излиза отъ промѣняемый, а не отъ застойный дѣятель. *Л. Д. 1874 р. 107.*

Застойѣ (са) м. св. **Застойвамъ** (са) м. дл. 1) остановлюсь, останавливаюсь: Я застояхъ, та заслунихъ, На калпакъ ми слава падва. *Ч. 334.* Лѣти пиле, лѣти пиле, Трепти, застоява И юваку дума. *Л. Д. 1876 р. 148.* Съ застоя Гино Арнауце. *М. 102.* Застойте съ седумдесѣтъ юнаци, Да си зберамъ моя цѣрна коса. *М. 146.* Отъ тукъ стана пиле да отиде, — Съ застоя на ювачко рамо, Му приказвѣтъ за три кука'ници. *М. 239.* Сѣнце ми съ застоело, Стреде небо на пладнина, Да ми видѣтъ вельо чудо. *М. 651.* На единъ пътешественикъ не е дозволено, както на единъ стихотворецъ, да са застоява дълго време при любими-тъ си открития. *Л. Д. 1875 р. 35.* 2) останусь, остаюсь: Словене-ти, които ся застоили по источно-римско-то царство, испрѣво ся наричали съ народно-то си имя Словене. *Л. Д. 1872 р. 211.* Тогова рѣшихъ вѣчь да ся застуѣ и успокоя въ отечеството си. *Х. II, 20.* Не му стига дѣто ся застоя въ село то и са храни помежду ни. *Зк. 182.*

Застрастиѣ са м. св. страстно влюблюсь: Трѣба ли, като ма види Телемахъ да са застрасти още повече къмъ Евхариса? (*Faudra-t-il que Telemaque, en me voyant, soit encore plus passionné pour son Eucharis?*). *Т. 110.*

Застрашителенъ пр. угрожающій, опасный, страшный: Тая рана не бѣше застрашителна никакъ. *Л. Д. 1875 р. 144.*

Застрашѣ м. св. **Застрашавамъ** м. дл. запугиваю. **Застрашѣ** са нахожусь въ страхъ: Както единъ корабъ въ развълнено-то море застрашенъ всяка минута да са изгуби. *Л. Д. 1875 р. 147.* За-